

VIZIER

Onze 13e f1000.-
20 gelukkige lezers

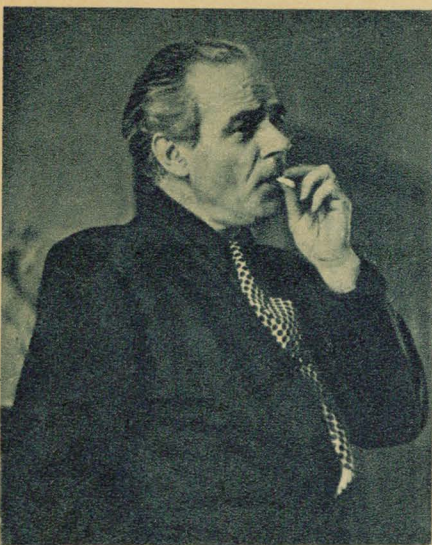
WAS HET NOU
EEN FIS OF EEN F?

6e JAARGANG No. 22 - 2 JUNI 1951 - VERSCHIJNT WEKELIJKS - LOSSE NUMMERS 35 CENT - VOOR WEEKABONNÉ'S 30 CENT

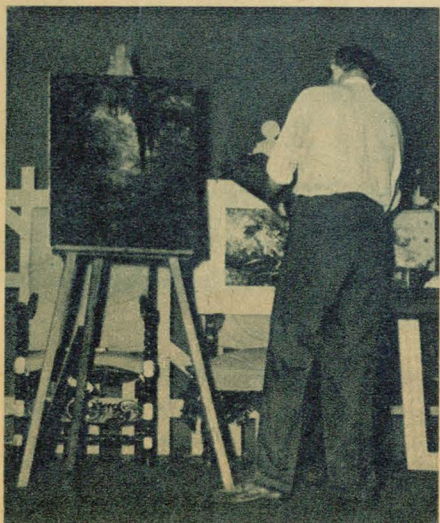
ENGELAND VERDEDIGT
ZIJN OLIEBRONNEN

SCHILDERIJEN
VAN GENE ZIJDE?

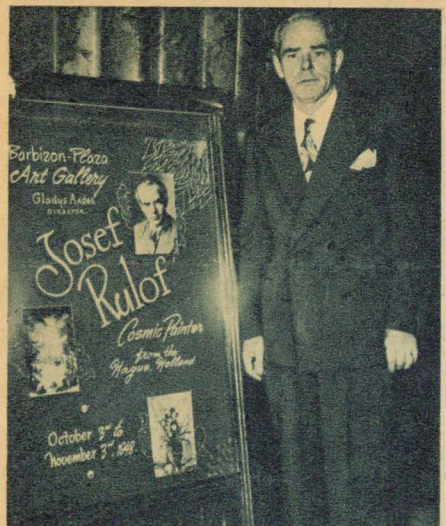
DE HARLEM GLOBETROTTERS
KOMEN IN ONS LAND

Josef Rulof, 's Heerenberger van geboorte, Hagenaar van woonplaats. Schrijver, spreker en schilder. Zakelijk mysticus — mystiek zakenman? In ieder geval een zeer markante figuur en schilder met een enorme productiviteit.

Een foto, in New York genomen, waar Josef Rulof onder meer een „demonstratie" gaf in aanwezigheid van honderden Amerikaanse kunstenaars en critici. In twee en een half uur tijd vervaardigde hij in trance drie schilderijen, waarvan het linkse n.b. ondersteboven.

Meerdere malen bracht de heer Rulof een bezoek aan Amerika, waar hij o.m. in de Carnegie Recital Hall lezingen gaf over Reïncarnatie en zijn werk exposeerde in het Barbizon Plaza Hotel.

Deze foto stamt uit eigen land, namelijk uit Rotterdam. Op meerdere plaatsen heeft Josef Rulof zijn werken geëxposeerd. De belangstelling er voor is voortdurend groeiende.

SCHILDERIJEN VAN DE „ANDERE" ZIJDE?

Josef Rulof, vormgever van het onzichtbare

De doeken, die op deze twee bladzijden staan gereproduceerd, zijn op zich zelf merkwaardig, omdat ze qua techniek, qua vormgeving en qua kleur met geen andere schilderstukken kunnen worden vergeleken.

Reden genoeg, om er aandacht aan te besteden.

Maar deze doeken worden nog merkwaardiger, wanneer de maker er van verzekert, dat hij niet **kan** schilderen.

En dit alles wordt **hoogst** merkwaardig, wanneer hij vertelt, dat deze doeken geschilderd worden door mensen, die reeds lang uit dit aardse leven zijn heengegaan, en die van hem, Josef Rulof, gebruik maken om deze schilderijen tot stand te brengen.

Er is een vrij groot aantal mensen in Nederland, die van bestaan en leven van de heer Rulof op de hoogte zijn, die trouwe bezoekers zijn van de lezingen, die hij regelmatig houdt en verknochte lezers van de boeken, die hij schrijft. Maar een nog groter deel van het Nederlandse publiek heeft zelden of nooit iets van hem gehoord of gezien — misschien ingevolge het spreekwoord, dat een profeet niet geëerd is in zijn eigen land, misschien ook, omdat de strevingen en werkzaamheden van de heer Rulof buiten hun aandachtscirkel vielen. Maar wat er van zij: het is een hachelijk iets, om het onderwerp „Josef Rulof" hier in Nederland ter sprake te brengen. Hij heeft vrienden en vereerders, die bij wijze van spreken voor hem de brandstapel zouden willen bestijgen, hij heeft ook vijanden, die de naam Rulof met etikettes beplakken, variërend van godsdienstwaaninnige tot charlatan toe. Maar het hachelijke zit hem vooral hierin: dat deze figuur niet in een paar woorden kan worden be-„grepen", en dat degene, die zich aan een beschrijving waagt, voor de vrienden te weinig, voor de vijanden te veel en voor de onverschilligen ongeveer niets zegt.

Wat is deze man?

Hij is schilder — ja, maar daarnaast nog veel meer. Drie en twintig boeken heeft hij op zijn naam staan, honderden en honderden lezingen heeft hij gehouden, heel wat exposities gearrangeerd — maar dat alles is slechts de doorbraak van één allesoverheersend idee: de verwijding van het menselijk bewustzijn. De heer Rulof is er van overtuigd, dat de wereld van gene zijde middels hem een „boodschap" heeft gegeven en heeft te geven, die voor heel het menselijk ras is bestemd en die ons allen (deze formulering is van ons afkomstig) een ruimer inzicht zal geven in de waarheid.

Anders gezegd: de heer Rulof is naar eigen en anderer visie de geïnspireerde doorgever van wijsheid, die ons vanuit andere sferen bemiddeld wordt.

Een mysticus dus? Een metaphysicus? Een visionair? Een profeet?

Och, wat doet een naam er toe. Wie weet, begrijpt over welke dingen het hier gaat. En wie niet weet, kan of zijn schouders ophalen of sarcastisch glimlachen en deze bladzijden overslaan. Aangezien echter een zeer grote groep mensen dit „verschijnsel" hoogst ernstig neemt, en wij voornamelijk geen redenen hebben gevonden tot het aannemen van een andere dan een objectief-critische houding, achten wij ons journalistiek gesproken verantwoord deze schilderijen te publiceren tegen een hier zeer onvolledige achtergrond van geestelijk streven, die wij alleen (nog) slechts signaleren, zonder er nader op in te kunnen gaan.

Wat bedoelen deze schilderijen?

Natuurlijk hadden wij kunnen volstaan met een artistiek-critische beschouwing

over deze schilderstukken zonder meer. Doch al zijn ze in dat opzicht uitermate interessant — wij zouden ze daarmee geen recht hebben gedaan. Over de heer Josef Rulof schrijven en alle metaphysica (bovennatuurlijke) onbesproken laten (zelfs al zouden zijn tegenstanders gelijk hebben) zou hetzelfde zijn als een boek te recenseren zonder op de inhoud in te gaan.

Deze schilderstukken — er zijn er honderden en honderden! — zijn in allerlei opzichten vreemd. De voorstelling is merendeels aan de natuur ontleend: bloemen, bomen, rotsen, water, wolken, zon, maan en sterren vormen er de hoofdthema's van. De vormgeving is zeer uitzonderlijk, en is een combinatie van bovennatuurlijke symboliek en decoratieve speelsheid. Het meest merkwaardige er van is misschien nog, dat ze bijzondere waarde hebben voor degene, die in Rulofs gedachtenwereld thuis is, maar tegelijk een vreugde kunnen betekenen voor hem, die uitsluitend gevoelig is voor het decoratieve. Het zijn stuk voor stuk doeken, die geen tekst en uitleg nodig hebben, al zullen ze voor de een meer inhoud bezitten dan voor de ander. De kleur — die in de reproducties op deze bladzijden de werkelijkheid niet benaderen kan — is van een heel ongewone structuur, en wat opvalt is de harmonie van de kleur met de vorm. Soms kan men niet vaststellen of er geborsteld is, of dat de verf met mes of vingers is opgebracht.

Dit wat de uiterlijke verschijningsvorm dezer schilderijen betreft.

En de intrinsieke betekenis er van? Volgens de schilder zelf ontstaan deze doeken onder leiding en inspiratie van „Meesters", die zich van hem bedienen in perioden, dat hij in trance verkeert. Deze perioden kan hij niet bewust zelf regelen, evenmin als hij invloed kan uitoefenen op het geschilderde zelf. Een van deze „Meesters" noemt hij Jonchi, dit is een Chinese schilder, die in de 15e eeuw moet hebben geleefd, terwijl de ander „Meester Alcar" is, een enkele decennia geleden gestorven Duitse schilder. Volgens Josef Rulof worden deze doeken geschilderd, voornamelijk met het doel om daardoor het bewustzijn der mensheid te verwijden, terwijl de verkoop er van dient om de enorme boekenproductie te financieren, waarin deze en andere „Meesters" hun boodschap aan de wereld kenbaar maken.

Zijn leven en taak.

In Februari 1898 werd Josef Rulof te 's-Heerenberg geboren. Reeds kort naderhand moeten zich merkwaardige verschijnselen bij hem hebben voorgedaan. Wie het boek „De Volkeren der Aarde door gene zijde gezien" opslaat, vindt op de stofomslag het volgende vermeld:

Deze wonderen zouden het kind zijn verdere leven blijven begeleiden. Van het elementaire onderwijs op de lagere school nam het weinig op. Het zwierf liever in gedachten door velden en bossen, vergezeld van een licht uitstralende persoonlijkheid, die door anderen niet gezien werd, maar voor het kind even reëel was als zijn vader en moeder. Dit wezen zeide een Meester te zijn in het leven na de dood en het was op zijn kracht, dat het kind voorspellingen deed, door het opleggen van de handen zieken genas, enzovoort. Eenmaal werkzaam te 's-Gravenhage, nam deze Meester zijn leven geheel in handen en openbaarden zich in luttele seconden vijf geestelijke gaven. Josef Rulof is nu een helderziend, helderhorend, schilder-, teken- en genezend instrument. Hierna begon de astrale persoonlijkheid aan de opbouw van de psychische en de fysieke trance, de verheven toestand, waarin de Bijbelse profeten hun

Openbaringen ontvingen en die het dit onontwikkelde kind mogelijk zal maken los van zijn stoffelijke stelsels de ruimten Gods te bereizen. Door zijn Meesters van gene zijde geholpen legt hij zich toe op het genezen van zieken, hij stelt onfeilbare diagnoses en maakt patiënten beter, die door hun artsen opgegeven zijn, krankzinnigen herkriften het bezit van hun vermogens, duivelen worden uitgedreven. Voorts schildert hij in enkele jaren honderden schilderijen — kunstwerken, die in een uur, anderhalf uur gereed zijn en door experts hoog worden geschat. En intussen werken de Meesters aan hun belangrijkste taak: het vastleggen van hun in de astrale werelden opgedane wijsheid ten aanzien van Gods scheppingen, waardoor zij voldoen aan het bevel van hun Eerste Mentor, Jezus Christus, om de aarde de Openbaringen te schenken, die Hij haar eens beloofde. In de periode van 1934—1945 ontstaan zo negentien boeken, waarvan de laatste zes gedurende de hongerwinter in vier en een halve maand tijds.

Tot zo ver, wat er op de stofomslag te lezen staat. Wat er van te denken valt?

Het verschijnsel van „geïnspireerde" schilderijen is wel hoogst zeldzaam, doch niet uniek. In Bloemendaal komt het ook voor, namelijk bij de gebroeders Gmelich Meyling, die daarnaast magnetiseren, wichelroede lopen en eveneens lezingen houden. In Graz in Oostenrijk kennen wij een dergelijk geval en er zullen in binnen- en buitenland ongetwijfeld nog veel meer mensen zijn, die soortgelijke dingen doen. Het zou interessant zijn, eens een samenvattend overzicht te krijgen van deze diverse schilderijen. Wij verbinden aan dit alles geen conclusie. Zoals gezegd: we hebben willen volstaan met het feit te signaleren, het aan de lezer overlatende, wat hij er van wil denken. Een korte, algemene opmerking moge echter het slot hiervan vormen.

Iedereen voelt langzamerhand wel, dat er in deze jaren van de 20e eeuw iets bijzonders aan de hand is en dat zich grote veranderingen bezig zijn te voltrekken. De mensheid is in lange eeuwen telkens wat wijzer geworden, en we beginnen hoe langer hoe sterker te beseffen dat er meer dingen tussen hemel en aarde zijn, dan we altijd gedroomd hebben. Langzamerhand dringt het besef door, dat er méér is dan alleen datgene, wat we kunnen zien en voelen en betasten. Geluidsgolven, licht, energie, kernsplitsing, — ze hebben de mens meer opengesteld voor de werelden van het onzienlijke.

Dit alles is verhaast en gerijpt door de onzekerheid van ons materiële bestaan. Angst, gevoelens van onveiligheid en gebrek aan geestelijk houvast hebben de mensheid uit de dommel van het materialisme wakker geschud. En zo is thans de mens gereed om open te staan voor dingen, waarover hij 50 jaar geleden zou hebben gelachen. Dat verklaart de honger naar weten, naar houvast, naar zekerheid, naar leiding. Dat verklaart de belangstelling voor verschijnselen als spiritisme, nieuwe levensbeschouwingen, astrologie, het paranormale, om maar een paar begrippen in bonte volgorde neer te zetten. Natuurlijk slaat dit bij sommigen in een ander uiterste om en zijn mensen soms bereid om alles critiekloos te accepteren, wat zich op dit terrein voordoet of presenteert.

In welke opmerking een waarschuwing ligt besloten, die we ook zelf graag ter harte nemen! Maar een verschijnsel als dit is zo opmerkelijk, dat we, gezien ook de naam van ons blad, het nuttig oordeelden, er in bredere kring eens aandacht voor te vragen. Wie weet, waartoe zulks leiden kan!

Gebedsvisioen heet dit stuk. Volgens de schilder is het een werkstuk van „Meester Alcar” en een weergave van een visioen dat de moeder van Josef Rulof moet hebben gekregen.

Uiteraard zijn de afbeeldingen van Rulofs schilderijen die wij op deze pagina's onze lezers voorleggen, geen facsimile reproducties. Dit stuk is een voorbeeld van vele soortgelijke.

De levensharp, geschilderd door „Meester Jonchi”. Het kruis betekent hier: door Christus tot de ontwaking, de overwinning van u zelf. De snaren symboliseren kosmische stralen.

The Garden of Eden — het aards paradijs. De slang vraagt: „Adam en Eva, waar zijt gij?” — De mensheid gaat (zie de weg links) over Golgotha naar de geestelijke evolutie.